

Foto: KARL-JOHAN NORÉN

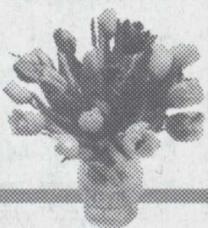
Gunnar Holm, 90 år i morgon, vill bo kvar i sitt egna hem på Wrangels väg i Boxholm så länge han orkar.

Gunnar klarade spanska sjukan

23/4/1993

Vintern 1918 låg han som 15-åring en och en halv månad i spanska sjukan. Han höll på att stryka med men överlevde. Byggnadsarbetaren Gunnar Holm på Wrangels väg 31 i Boxholm fyller 90 i morgon, lördag.

Har den äran

— Spanska sjukan var fruktansvärd. Det fanns ju ingen antibiotika på den tiden. Det var begravning och ringande kyrkklockor varenda dag i min dåvarande hemsoken, Kimstad.

Gunnar lever och har levt ett aktivt pensionärliv. Åtskilliga andra pensionärer har han hjälpt med trädgårdsysslor.

— Det var i grevens tid som jag gav mig ut och reste innan synen blev för dålig. Jag fick till och med vara lejonvärd vid Trafalgar square.

Gunnar ler. Sedan säger han att lejonen var av marmor och visar ett uppförstorat fo-

tografi på sig själv bredvid ett lejon.

Hans kamera har använts flitigt på utlandstripperna till USA, England, Frankrike och Italien, länder som han har besökt sedan han blev ensamstående fyra år efter pensioneringen.

Största motgången

Hustrun Elsa dog sommaren 1974. Elsas tidiga bortgång är Gunnars största motgång i livet. Största glädjen då?

— Det är ju barnen. Att de alla har skött sig och klarat sig. Jag har tre döttrar och två söner. Två av barnen bor i Tranås, resten i Boxholm, Linköping och Norrköping.

Gunnar hade så gärna velat dela ålderdomen med Elsa, fått njuta tillsammans med henne i det egna hemmet som de med sådan möda byggde åt sig 1949 med lånade pengar.

— Det var svårt ibland när det var amorteringar och räntor varje månad. Vi hade knappt råd att köpa mat en gång. Det vi levde på var de två kronor i timmen jag hade i lön.

Föräldrarna statare

Gunnar föddes i Linköping. Föräldrarna var statare och Gunnar var trädgårdsarbetare på herrgårdar och i handels-trädgårdar runt om i Östergötland innan han 1943 kom till

Boxholm som bruksarbetare.

1949 började han på byggen, något som han sedan höll fast vid till pensioneringen.

Gunnar bor fortfarande kvar i det egna huset och sköter sig själv med hjälp av barnen och kommunal hemhjälp fyra timmar i veckan.

"Vällagad mat"

Han får dagens huvudmål hemkört till sig från Bjursdals servicehus i andra änden av samhället.

— Det klaffar bra, jag klagar inte. Maten jag får är både riklig och vällagad. Jag får i mig de vitaminer jag ska ha.

Hörseln är dålig, synen är ännu sämre, knäna är tämligen utslitna, men huvudet hänger med bra och allmäntillståndet är skapligt.

— Jag börjar varje dag med att höra nyheterna på radion klockan 5.00. Sedan slår jag på taltidningen 5.10. Taltidningen är jag väldigt glad för. Det var som att klippa av en tråd när jag inte längre kunde läsa Corren.

Gunnar trivs med att ha folk omkring sig, så på lördag drar han sig inte undan.

Barn, barnbarn och de två barnbarnsbarnen lär sätta guldkant på högtidsdagen. Och pastorn kommer säkert. Gunnar är äldste medlemmen i Saronförsamlingen.

KARL-JOHAN NORÉN

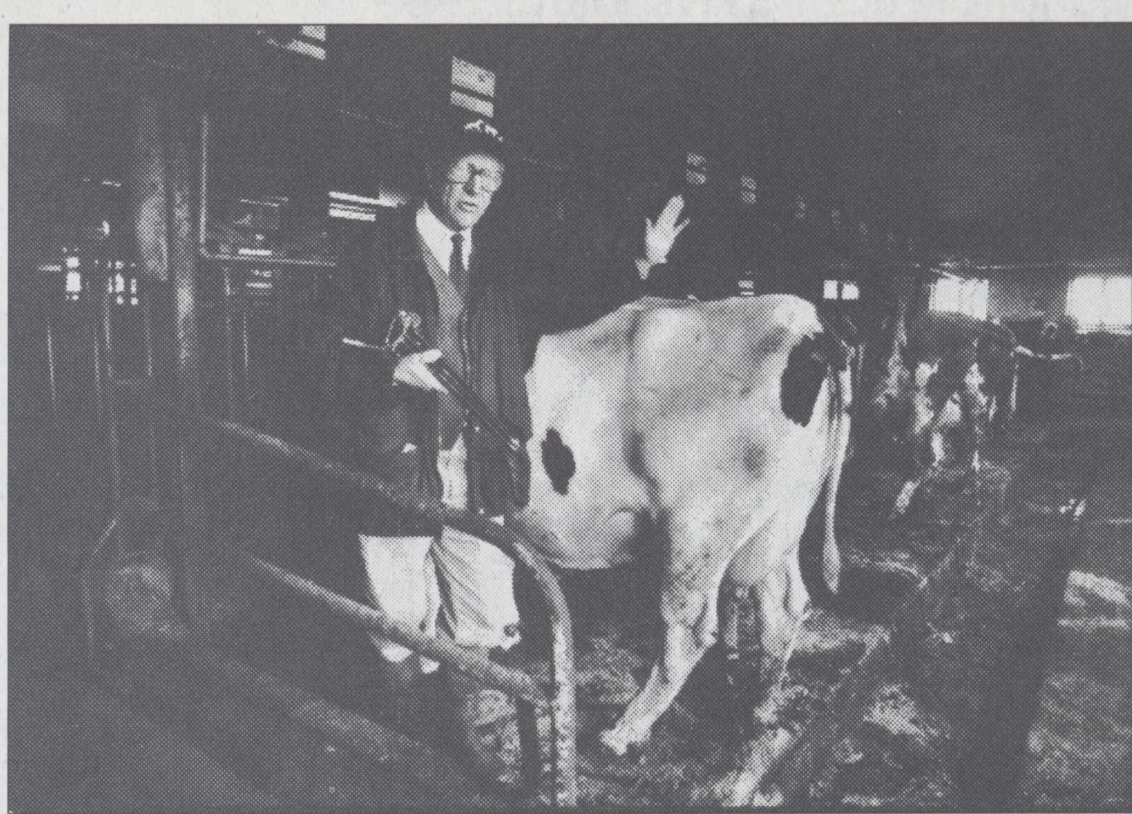

Foto: ANETTE NANTELL

— Kon är ett intelligent djur som noga överväger vad hon ska ta sig före här i livet, säger Oscar Wikberg.

Ordinerade kaffe till sjuka tackor

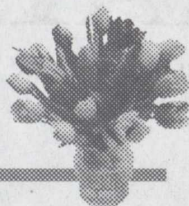
23/3/1993

— *Kon intelligent, grisen intelligentast. Hästen ointelligent, hunden bortskämd. Se upp med pinkandet, säger Oscar Wikberg, som på onsdag blir 70 år.*

Länsveterinär Oscar Wikberg i Boxholm talar i telefonen. En husse har bekymmer med sin skenvalpande jakttik.

— Du ska få vätskedrivande tabletter till henne. Det är nog bättre än hormonspruta. Dra in på maten och ge henne tabletten på morgonen. De pinkar så in i helskotta av den här medicinen.

Har den äran

På onsdag fyller han 70, den omtyckte veterinären. Jag får efter viss övertalning komma och intervjua honom, men på födelsedagen vill han inte bli uppmärksam.

Med ålderns rätt tar han nu de fall han känner för. En hjärtsmäll har han haft, men är man född i Nedertorneå vid Torne älvs mynning så ger man sig inte för krämpor.

13 var de förresten i barnskaran. Åtta är ännu i livet av wikbergarna.

Problem

Det ringer igen. Mossebo-näsarna har problem med en kalvko. Wikberg rycker ut med sin väska, plockar för hand ut efterbörderna ur kon, som snabbt repar sig.

Men kalven har kvävts.

— Vi tycker jättebra om vår veterinär. Vi har haft honom i 30 år. Han är duktig i yrket, fin medmänniska. Och djurvän, säger Kerstin Lindqvist i Mossebo.

— Han är gammeldags praktisk, tillägger Gunnel Åhagen i Krämarp. Ibland har han ordinerat kaffe till sjuka tackor. Och det har hjälpt!

Oscar Wikberg gick veterinärhögskolan under kriget och gjorde 630 dagars värnplikt på somrarna: Norrlands dragoner, husarregementet i Skövde, A 2 i Göteborg. Till första läsåret hade han sparat, men 1948 hade han 60 000 kronor i studieskuld.

— Det var stora pengar när ett studentrum kostade 45 kronor i månaden.

Första tjänsten fick han i Märsta, sommarvikariat. Sedan blev det hemtrakterna Haparanda, Byske, Skellefteå, Norsjö och Ådalen.

Till Boxholm kom han 1958, första ordinarie tjänsten. Och där blev han.

Bakteriolog

Wikberg är specialutbildad bakteriolog och funderade på forskning i genren.

— Men det var så fruktansvärt dåligt betalt.

Nu driver han sin privatpraktik och tar de kunder han känner för. Han extraknäcker som banveterinär på Mantorpstravet och är en hejare på hästgynekologi. Men nu måste han sluta på travet. Av åldersskäl.

Så han fortsätter med de övriga husdjuren. Kon till exempel. Det är en sann fröjd att se jubilarerna få en ko på rygg. Öglan om hornen, repet över ryggen, halvslaget över bröstbenet och buken.

— Det blir som en bräms. Kon lägger sig så vackert!

Efter ett halvsekel i branschen kan en distriktsveterinär husdjuren.

— Kon är jag förtjust i. Hon är intelligent och gör inget överilat. Hennes krämpor är effekter av den högt drivna produktionen, ofta matsmältningsproblem.

— Grisen är det intelligentaste husdjuret. Honom kan man lätt få att utföra cirkuskonster. Han får ofta fel på ämnesomsättningen, lever-skador är vanliga.

— Hästen är lättdresserad men ointelligent. Arbetshästen får ofta sårskador och kolik.

— Fåret kan bli tillgivet men är ett flockdjur. Brist-sjukdomar och förlösningsbesvär är vanliga.

Hypnotiseras

— Hönset kan lätt hypnotiseras och får ofta smittsamma åkommor.

— Hunden är ett sällskapsdjur som finner behag i att göra som familjen vill. Men han lever alltför bra. Och alltför tråkigt. Får sjukdomar av alltför lite motion.

Jo, nog vet onsdagens 70-åring i Boxholm det mesta om djur. Och deras husfolk också, för den delen. Men när hans egen foxterrier Nilla, som led av hjärntumör, här-omveckan skulle avlivas, ja då kunde Oscar Wikberg inte förmå sig att göra det själv.

Sådan är han, den lättsamme, pratsamme gubben och människovännen på Österskogsvägen 38, också inbiten jägare och som häromåret mötte självaste storoxen i Vuonå utanför Haparanda.

— Jag hörde älgklövarnas plaskande när han gick över skogsdiket. Han kom farande pustande med ett ångmoln ur näsborrarna.

— Fick du honom?

— Han vägde 370 kilo slaktad. Hornen med de 15 taggarna ser du där på väggen i vardagsrummet!

ALLAN HALL